

LAUREA
AMMATTIKORKEAKOULU

Uuden edellä

Oppimistyylit hius- ja kauneusalan aikuisopinnoissa

Vähäkainu, Tiina

2015 Laurea Tikkurila

Laurea-ammattikorkeakoulu
Tikkurila

Oppimistyylit hius- ja kauneusalan aikuisopinnoissa

Tiina Vähäkainu
Kauneudenhoitoala
Opinnäytetyö
Maaliskuu, 2015

Laurea-ammattikorkeakoulu

Laurea Tikkurila
Kauneudenhoitoala

Tiivistelmä

Tiina Vähäkainu

Oppimistyylit hius- ja kauneusalan aikuisopinnoissa

Vuosi	2015	Sivumäärä	37
-------	------	-----------	----

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli tutkia Omnian hius- ja kauneusalan aikuisopiston opiskelijoiden subjektiivisia kokemuksia koulutukseen sisältyvistä oppimis- ja ohjaustyyleistä. Tällä hetkellä opinnot suoritetaan monimuoto-opiskeluna koostuen lähiopetuksesta, työssäoppimisesta, verkko- ja etäopiskeluista sekä erilaisista lisäohjauksen muodoista. Tutkimuksessa perehdytään astetta syvemmin kokemuksiin työssäoppimisesta, sillä nykypäivänä ammattiopiskelu ja työelämä ovat tiiviissä vuorovaikutuksessa keskenään.

Työn empiirinen osuus on toteutettu kvantitatiivisena kyselytutkimuksena, jossa opiskelijoiden mielipiteitä selvitettiin pääosin monivalintakysymysten avulla. Kysymyksillä pyrittiin pääsemään selville siitä, mihin oppimistyyleissä ollaan tyytyväisiä, mihin vähemmän tyytyväisiä ja minkälaisia odotuksia tai toiveita liittyy tulevaan. Tutkimukseen vastanneet ovat Omnian aikuisopiston parturi-kampaaja- ja kosmetologiopiskelijoita kaikilta vuosikursseilta.

Päällimmäisenä tuloksista nousi esiin lähiopetuksen ja työssäoppimisen kokeminen tärkeimmiksi oppimistyyleiksi. Etä- ja verkko-opiskelu koettiin puolestaan vähemmän hyödyllisiksi niiden alhaisemman tehokkuuden vuoksi. Tutkimustuloksia voidaan hyödyntää kehitettäessä Omnian pedagogista suunnitelmaa, jotta käytettävissä olevat opetusresurssit voidaan kohdistaa tehokkaasti oikeisiin asioihin. Tämä on tärkeää myös siksi, että opiskelijat kokisivat opiskelun mielekkääksi ja saisivat siitä parhaan mahdollisen hyödyn.

Laurea University of Applied Sciences
 Laurea Tikkurila
 Degree Programme in Beauty and Cosmetics

Abstract

Tiina Vähäkainu

Learning styles in adult education in the fields of hairdressing and beauty care

Year	2015	Pages	37
------	------	-------	----

The purpose of this Bachelor's thesis was to study the subjective experiences of Omnia's adult hairdressing and beauty care students about the learning styles they apply. Currently their professional studies are conducted by using a variety of different methods such as classroom teaching, work-based learning, online studying, distance learning and different forms of personal guidance. In this study, the emphasis is slightly more on work-based learning as vocational college studies and working life are in strong interaction with each other.

The empirical part of the study is performed as quantitative survey which examines the opinions of students through multiple choice questions. The goal was to investigate which learning styles are experienced as the most satisfied or unsatisfied, and what kind of expectations students have for their future. The respondents are adult hairdressing and beauty care students at Omnia vocational college from every year.

The findings showed that classroom teaching and work-based learning are experienced as the most important learning styles. On the other hand, online studying and distance learning were less important due to lack of efficiency. The findings of this study can be used to develop Omnia's pedagogical plan so that the available resources for teaching could be put in the most effective use. It is also important that the students would experience their studies meaningful and get the most benefit out of it.

Adult learning, beauty and cosmetics, learning styles, work-based learning

Sisällys

1	Johdanto.....	6
2	Omnia.....	7
2.1	Omnian aikuisopisto – Koulutuspalvelut kauneushoitoalalla	7
2.2	Omnian pedagoginen ohjelma	8
2.3	Pedagoginen suunnitelma	9
3	Oppimistyylit	10
3.1	Lähiopiskelu	12
3.2	Työssäoppiminen ja ohjaus	12
3.3	Verkko-oppiminen ja ohjaus.....	15
3.4	Henkilökohtainen ohjaus ja pajatoiminta	17
4	Tutkimusasetelma	18
5	Tulokset.....	19
5.1	Kuvailua kyselyyn vastanneista	19
5.2	Oppimistyylit	21
5.3	Työssäoppiminen	24
6	Johtopäätökset	27
7	POHDINTA.....	28
	Lähteet	30
	Liitteet.....	32

1 Johdanto

Nykypäivänä kannustetaan elinikäiseen oppimiseen ja aikuiskoulutus edistää tätä päämäärää. Aikuisena opiskelu on usein jopa tehokkaampaa, koska se tapahtuu omasta tahdosta ja oppijalla löytyy aito halu hyödyntää oppimista työssään. Aikuiskoulutus koostuu yleensä pääasiassa monimuoto-opiskeluista, joka mahdollistaa opiskelun hyvin erilaisissakin elämäntilanteissa oleville aikuisille.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää hiusalan aikuispuolen opiskelijoiden kokemuksia käytössä olevista ohjaus- ja oppimismenetelmistä, joista tämänhetkinen koulutusmalli koostuu. Työn empiirisessä osiossa tarkastellaan opiskelijoiden subjektiivisia kokemuksia eri opiskelumenetelmistä. Vastausten perusteella pyritään selvittämään koetaanko jotkin opiskelumenetelmistä selkeästi hyödyllisemmiksi kuin toiset sekä tutkitaan työssäoppimisen merkitystä opiskelijoille. Lisäksi selvitetään eroavatko kokemukset opinnoissa eri vaiheessa olevien opiskelijoiden välillä.

Työn keskeiseksi tavoitteeksi voidaan asettaa vastaaminen seuraaviin tutkimusongelmiin:

1. Koetaanko jokin oppimistyyli selkeästi paremmaksi kuin toiset?
2. Koetaanko jokin oppimistyyli vähemmän hyödylliseksi kuin toiset?

Vastauksia näihin kysymyksiin haetaan opiskelijoiden empiiristen kokemusten kautta, joita on kerätty kvantitatiivisen kyselytutkimuksen avulla. Työn tuloksia voidaan hyödyntää mm. opintojen suunnittelussa, jotta käytettävissä olevat resurssit kohdistetaan mahdollisimman tehokkaasti oikeisiin asioihin.

Työ jakaantuu teoreettiseen ja empiiriseen osuuteen. Luvussa kaksi esitellään ensiksi työn toimeksiantajan Omnian perustutkintojen koulutuspalvelun sisältöä sekä käydään läpi yleisesti kauneudenhoitoalan perustutkinnon sisältöä. Lisäksi tarkastellaan Omnian pedagogista ohjelmaa ja kauneudenhoitoalan koulutuksessa nykyisin käytössä olevia ohjauksen eri tapoja. Luvussa kolme käsitellään oppimista teoreettisesta näkökulmasta ja perehdytään eri oppimistyyliihin, joiden pohjalta Omnian aikuisopiston hius- ja kauneudenhoitoaloilla koulutusta toteutetaan. Työn empiirinen osuus alkaa luvusta neljä, jossa kerrotaan tutkimuksen lähtökohdista, siihen liittyvistä rajoitteista ja ongelmista

sekä tutkimusmenetelmistä. Luvussa viisi esitellään itse tutkimuksen tulokset. Viimeisessä luvussa kuusi tiivistetään työn keskeisimmät löydökset ja tehdään johtopäätökset.

2 Omnia

Omnia on Espoon keskuksessa sijaitseva Espoon, Kauniaisten ja Kirkkonummen koulutuskuntayhtymä, jolla on useampia toimipisteitä Espoossa ja Kirkkonummella. Omniassa opiskelee noin 10 000 opiskelijaa, joista noin puolet opiskelee Espoon keskuksessa. Henkilökuntaan kuuluu yli 700 työntekijää, joista opetustehtävissä toimii noin 63 %. Koulutuskuntayhtymän eri tulosityksiköjä ovat Omnian ammattiopisto, Omnian aikuisopisto, Ominan oppisopimustoimisto, Omnian nuorten työpajat sekä InnoOmnia. InnoOmnia alaisuuteen kuuluu mm. Hius- ja kauneuskeskus Oppivat kädet sekä Hyvinvointikeidas Aurinkokivi. (Omnia, 2014)

2.1 Omnian aikuisopisto – Koulutuspalvelut kauneudenhoitoalalla

Omnian aikuisopiston hius- ja kauneudenhoitoalojen koulutus on keskittynyt Espoon keskuksessa sijaitsevaan Lehtimäen yksikköön.

Aikuisopistossa opiskelu on joustavampaa kuin nuorisopuolella ja moni suorittaakin opintonsa työn ohella. Aikuisten koulutusta toteutetaan joko päivä- tai iltapöskeluna.

Omniassa aikuisopiston puolella kauneudenhoitoalaa opiskelee vuosittain noin 200 opiskelijaa. Perustutkintoon valmistavassa koulutuksessa vuonna 2014 opiskelijoita on 147, joista 77 opiskelee parturi-kampaajaksi ja 70 kosmetologiksi. Lisäksi tarjotaan koulutusta alojen ammatti- ja erikoisammattitutkintoihin sekä työelämälle tarjottavia lisä- ja täydennyskoulutuksia. Tutkinto noudattaa kauneudenhoitoalan tutkintoon valmistavan peruskoulutuksen koulutuspalvelun mallia. Tutkintoon valmistavat ammatilliset perustutkinnot kauneudenhoitoalalla Omniassa ovat Hiusalan perustutkinto sekä Kauneudenhoitoalan perustutkinto.

Kauneudenhoitoalalle aikuiskoulutukseen voivat hakeutua kaikki 18 vuotta täyttäneistä aina eläkeikään asti. Hakija voi olla statukseltaan ilman ammattia oleva, toista tutkintoa lähialalta suorittava, seuraavaa tutkintotasoa suorittava, alan vaihtaja, oppisopimusopiskelija tai ammatilainen.

Omnian aikuisopistossa opiskelijan on mahdollista suorittaa tutkinto joustavasti ja nopeasti. Koulutukset alkavat kaksi kertaa vuodessa, keväällä ja syksyllä ja opintoja on mahdollista suorittaa päivä- tai iltaopiskeluna. Koulutuspolut räätälöidään kullekin opiskelijalle henkilökohtaisesti, jokaisen omiin tarpeisiin ja tavoitteisiin sopiviksi. Opinnot suoritetaan monimuotoisesti lähi-, verkko-, ja etäopiskeluna, mikä mahdollistaa myös kauempana asuvien opiskelun. (Omnia 2012)

2.2 Omnian pedagoginen ohjelma

”Pedagoginen ohjelma perustuu Omnian arvojen ja strategian lisäksi koulutuksen kehittämissuunnitelmaan (KESU), opetus- ja kulttuuriministeriön sekä Opetushallituksen linjauksiin ja lainsäädäntöön.” (Omnia 2012)

Omnian pedagoginen ohjelma ohjaa opettajien ja ohjaajien työtä aikuispuolen koulutuksessa, jonka tärkeimpinä tavoitteina on lisätä aikuisväestön ammatillista osaamista sekä palvella ja kehittää työ- ja elinkeinoelämää. Pedagogisen ohjelman mukaan ihminen nähdään arvokkaana, aktiivisena, tiedonhaluisena, luovana, kyvykkäänä, tuntevana ja sosiaalisena toimijana. Omnian pedagogisen suunnitelman lähtökohtana ei ole vain yksi oppimiskäsitys, vaan monien eri oppimiskäsitysten summa. Oppimisen ohjaaja voi valita erikseen opiskelijoiden kannalta soveltuvimman toimintamallin jokaiseen opittavaan aiheeseen.

Jokainen opiskelija on erilainen ja opintopolku valitaan opiskelijälähtöisesti. Tehokkaalla tiedotuksella ja ohjauksella opiskelijoita autetaan tekemään onnistuneet yksilölliset ratkaisut opiskelun etenemiseksi sovitussa aikataulussa.

Erilaiset oppimisympäristöt toimivat oppimisen edistäjinä. Oppimisympäristönä voi toimia tila, paikka, yhteisö tai toimintamalli, joka edistää oppimista ja mahdollistaa erilaisien oppimismenetelmien hyödyntämisen. Omnian työympäristöt mahdollistavat sähköiset oppimisympäristöt, eli nettiopinnot, etäopetuksen sekä toiminnalliset ja työelämälähtöiset opetusmenetelmät. Työelämälähtöinen tavoitteellinen toiminta otetaan huomioon kaikissa tutkinnoissa, mikä mahdollistaa mm. työtoiminnan, asiakastyöt sekä työkokemuksen huomioon ottamisen. Oppimisympäristöjä kehittäessä otetaan huomioon työelämän vaatimukset. Työssäoppiminen on tärkeä oppimismenetelmä Omniassa ja jokaisella opiskelijalla on oltava tarpeeksi oppimistavoitteiden mukaista todellista työtä opintojensa aikana. Käytännön työn oppimisen lisäksi työssäoppimisen tavoitteina on

erilaisiin työpaikkoihin tutustuminen ja sitä kautta mahdollisesti työllistyminen. Omnia on yksi vaihtoehto työssäoppimispaikaksi. Esimerkkeinä Omnian kauneudenhoitoalan työssäoppimispaikoista voidaan mainita Hius- ja kauneuskeskus Oppivat kädet sekä Aurinkokivi. (Omnia 2012)

2.3 Pedagoginen suunnitelma

Aikuiskoulutuksessa jokaiselle tutkinnolla laaditaan opetussuunnitelman sijaan koulutuksen toteuttamissuunnitelma. Se on monesta eri ohjaus- ja opetusmenetelmästä koostuva malli. Pedagogisessa suunnitelmassa kuvaillaan tutkinnon sisältöä, toteutusmenetelmiä, työ- ja oppimisympäristöjä, kurssiaikatauluja sekä käydään läpi miten ja mistä arviointi muodostuu.

Kauneudenhoitoalan opinnot on jaettu useampaan opintojaksoon, joihin sisältyy erilaisia opiskelumuotoja. Koulutuksessa käytettävät opiskelumuotoja ovat lähi-, verkko-, ja etäopiskelu sekä työssäoppiminen. Lähiopiskeluksi kutsutaan opettajan/ohjaajan vetämää teoriaopiskelua, koululla tapahtuvaa asiakaspalvelua ja käytännön harjoitustöiden tekemistä. Asiakaspalvelu eli työtoiminta voi tapahtua koululla lähiopiskeluna oppilashoitolassa tai työssäoppimispaikassa, jolloin se on osana työssäoppimista. Etä- ja verkko-opiskelu on usein sama asia. Etäopiskelu voi olla esimerkiksi tiedonhakua tai oppimistehtävien itsenäistä tekemistä, tai se voidaan toteuttaa verkko-oppimisalustalla. Lähiopiskelu saattaa tapahtua myös verkko-opiskeluna, jolloin kaikki kokoontuvat samaan aikaan koneen ääreen keskustelemaan tai tekemään tehtäviä. Verkkoluennot ovat harvinaisempia, mutta mahdollisia. Verkkoa käytetään opinnoissa paljon myös tietokanavana, sieltä opiskelijat saavat lukumateriaalia ja ohjausta. (Paasisalo 2014)

Lisäksi opintoihin on mahdollista saada lisäohjausta, joita ovat pajatoiminta, oppikoppi sekä henkilökohtaiset keskustelut kouluttajan, ryhmävastaavan tai tutkintovastaavan kanssa. Omnian aikuiskoulutuksessa pajatoiminnalla tarkoitetaan mitä tahansa opiskelijan omalla ajalla tapahtuvaa vapaaehtoista opiskelua opettajan ohjauksessa. Yleensä pajatoiminta tapahtuu pienryhmässä, etukäteen sovittuna ajankohtana. Pajassa opetus on henkilökohtaisempaa ja opiskelija voi harjoitella asioita, joissa hän itse kokee tarvitsevänsä lisäohjausta. Pajassa voidaan käydä myös korvaamassa puuttuvat pakolliset käytännön harjoitustyöt. Oppikoppi on erityisohjaajan tuella tapahtuvaa esimerkiksi kirjallisten töiden tekoa. Mikäli opiskelijalla on keskittymishäiriö, lukihäiriö tai vaikkapa

suomenkielen kanssa ongelmia, voi hän hakeutua oppikoppiin lisäohjaukseen. (Paasialo 2014)

3 Oppimistyylit

Kaikki me emme opi samalla tavalla ja jokaisella meillä on omat mieltymyksemme ja tapamme oppia asioita. Erilaisia oppimistyyliä ja niiden eroja yksilöiden välillä on tutkittu 1970-luvulta lähtien ja siitä on tullut yksi merkittävimmistä oppitutkimuksen aiheista. (Tynälä 1999, 130.)

Ihmisten tapoihin oppia, käsitellä ja varastoida tietoa vaikuttaa tutkimusten mukaan enemmän perinnöllisyys kuin kokemuksen myötä opittu. Silloin kun nämä jokaisen omat oppimistarpeet sekä geneettiset että opitut otetaan huomioon oppimis- ja työskentelytilanteissa, pystyvät opiskelijat tällöin keskittymään pidempään, parantamaan oppimissuorituksiaan ja nauttimaan siitä mitä he tekevät. Koulutusjärjestelmän oppimismenetelmien on siis vastattava hyvin erilaisten oppijoiden tarpeisiin. Lisäksi tutkimukset ovat osoittaneet, että suurin osa opiskelijoista oppii paremmin vapaammassa oppimisympäristössä. (Prashing 1998.)

Aina oppiminen ei välttämättä ole kovin helppoa. Oppimista voi kuitenkin opetella ja opiskelussa itsetuntemus on erittäin tärkeää. Oppimisvalmiuksissakin löytyy yksilöllisiä eroja joten oppimiseen ja kokemusten hankintaan vaikuttaa jokaisen henkilökohtainen historia. On tärkeää selvittää millainen oppija kukin itse on, missä on hyvä, miten oppii parhaiten, millaiset tyylit ja tavat sopivat itselle, mitkä ovet heikkoudet ja miten niitä voidaan parantaa. Kun kaikki tämä on tiedossa, pääsee jo melko pitkälle. Oppimista ei kuitenkaan pidä nähdä itse tarkoituksena vaan muistaa, että se on väline jolla saavutetaan jotain oppijalle tärkeää ja merkityksellistä. (Kokkinen & Rantanen-Väntsi, 2008, 18-19)

Luova opiskeluongelmien löytäminen ja niiden taidokas ratkaiseminen vaatii jo olemassa olevia oppimisen sisäisiä malleja. Silloin kun puhutaan oppimaan oppimisesta, viitataan juuri näihin sisäisiin oppimisen malleihin ja niiden kehittymiseen. Sisäisten mallien ollessa laajat, on oppijalla käytössään enemmän erilaisia keinoja ongelman ratkaisuun. Oppiminen ei etene, mikäli oppija on jämähtänyt yhteen tiettyyn tapaan tai ratkaisuun. Oppimisen peruspylväiksi nousevat ongelman tunnistaminen omassa osaamisessaan, saavutettavissa olevan lopputilan kuvittelu, oikeiden keinojen valitseminen ja niiden to-

teuttaminen sekä lopputuloksen arviointi. Samat vaiheet kuuluvat aina oppimisprosessiin. Kuitenkin on pidettävä mielessä se, että mitkään keinot ongelman ratkaisuun eivät ole ehdottoman varmoja, sillä oppimista ei voida määrätä. (Yrjönsuuri & Yrjönsuuri, 2003, 58-59)

Oppimiselle keskeistä on opittavan asian pohtiminen, oivaltaminen ja ymmärtäminen. Asian ymmärtäminen ja sisäistäminen takaa sen, että oppiminen ei jää vain pintapuoleiseksi ulkoa opetteluksi. Yleensä aikuisilla opiskelijoilla on kertynyt enemmän kokemusta ja tietoa, mikä antaa hyvää pohjaa uusien asioiden opettellessa. Lisäksi vanhempien opiskelijoiden vahvuuksiksi voisi nimetä myös tehokkaat oppimisstrategiat, ajankäytön hallinnan sekä hyvän itsekurin. Näillä eväillä vanhempi opiskelija saattaa hyvin korvata mahdollisesti jo heikentyneen muistin. Aikuinen opiskelija on yleensä myös hyvin kriittinen ja päämäärätietoinen. Näin ollen oppimisessa korostuvatkin erittäin voimakkaasti opiskelun tavoite ja merkitys, asenteet oppimista kohtaan sekä kaikkein tärkeimpänä motivaatio. (Kokkinen & Rantanen-Väntsi, 2008, 11-15)

Oppimisen tulisi olla aina mielekästä, jotta sillä saavutetaan halutut päämäärät. Jotta oppiminen sitten olisi mielekästä, tulisi opiskelijan täyttää tiettyjä kriteerejä omassa opiskelussaan. Hänen tulisi olla aktiivinen opinnoissaan ja otettava vastuuta uuden asian ymmärtämisestä. Kuten aiemmin jo mainittiin, opiskelijan täytyy oppiakseen uutta, hyödyntää jo vanhaa olemassa olevaa oppia ja mahdollisesti pyrkiä muokkaamaan sitä mikäli se on uuden tiedon kanssa ristiriidassa. Opiskelijoiden on toimittava yhteistyössä keskenään, hyödyntäen toistensa taitoja ja ottaen mallia toisistaan eri oppimistilanteissa. Päämäärät ja tavoitteet oppimiselle opiskelijan tulisi itse määrittää ja tehdä aktiivisesti töitä niiden saavuttamiseksi. Todelliseen elämään liittyvät oppimistehtävät sekä ongelmalähtöisen oppimisnäkökuvan mukaiset tilanteet ovat edellytyksinä mielekkäälle oppimiselle. Oppimisesta kuuluu käydä keskusteluita oppimisprosessin aikana ja arvioida sitä ja siitä saatuja johtopäätöksiä muiden opiskelijoiden sekä opettajan kanssa. (Sallila & Kalli 2001, 119-120)

Aikuiskoulutuksessa oppimisen tulisi olla itseohjautuvampaa ja vastuullisempaa kuin nuorisopuolella. Koulutukset toteutetaan usein monimuoto-opiskeluna, jolloin lähiopetus vuorottelee etäopetuksen, itseopiskelun ja työssäoppimisen kanssa. Uusien oppimisnäkemysten mukaan on aikuiskoulutuksessa siirrytty usein puhumaan opettamisen sijaan oppimisen ohjaamisesta. Opettaja ei olekaan enää nykykäsityksen mukaan vain tiedonjakaja, vaan hän tukee oppilaita opiskelussa, ohjaa heitä siinä, auttaa avaamaan

solmukohtia ja käynnistää oppimisprosessin. Ohjauksella pyritään antamaan mahdollisuus opiskelijan itsensä kannalta mielekkäiden valintojen tekemiseen ja merkitykselliseen oppimistoimintaan. Henkilökohtaisella tasolla tämä edellyttää ohjauksen suunnittelussa ja toteuttamisesta niin opiskelijan historian ja nykytilanteen kuin tulevaisuudenkin huomioonottamista. Tärkeään asemaan nousee myös opiskelijan itseohjautuvuus. (Lakio & Ropo 2000, 93-94; Ihalainen et al., 2004, 51)

3.1 Lähiopiskelu

Lähiopiskelulla tarkoitetaan perinteistä luokassa järjestettävää opetusta. Lähiopiskelu on opettajan johdolla tapahtuvaa opiskelua, jossa opiskelija osallistuu esimerkiksi luennoille, harjoitusryhmiin tai erilaisiin seminaareihin. Se voi olla myös ryhmätyöskentelyä, erilaisten tehtävien tekoa tai itsenäistä kirjatenttien suorittamista. Lähiopiskelutunneilla tehdään usein muun muassa muistiinpanoja opituista asioista sekä keskustellaan ryhmässä tai katsellaan opetusvideoita. Omnian hius- ja kauneusopinnoissa lähiopiskeluun kuuluu myös käytännön asiakaspalvelutöiden teko opettajan ohjauksessa. (Opintopolku 2015)

Lähiopetuksen määrää on vuosien mittaan kokoajan vähennetty ammatillisessa aikuiskoulutuksessa. Tuntimäärä on pian niin pieni, että ammatin oppiminen niin vähäisellä opettajan tuella alkaa olla todella haastavaa, kertoo Matti Ruotonen Opettajat-lehden artikkelissa. Kulujen leikkausten eli näin ollen myös lähiopetuksen vähenemisen myötä opettajien määrä on vähentynyt lähivuosien aikana noin viidenneksellä ammatillisessa aikuiskoulutuksessa. Rahoituspohjaa on leikattu joten kurssien määrää on jouduttu siksi vähentämään rajusti. (Opettaja 2014)

3.2 Työssäoppiminen ja ohjaus

Vuodesta 1999 lähtien, on ammatillisessa koulutuksessa ollut pakollisena osana puolen vuoden käytännön oppiminen alan työpaikalla. Työssäoppimisella on pitkät perinteet ja sitä harjoitettiin ammatillisessa koulutuksessa jo pitkään ennen yhtenäisen koululaitoksen syntyä. Myöhemmin ammattikoulutuksen kehittyttyä alettiin ammatteja opettaa koulussa, jolloin työssäoppiminen jäi miltei kokonaan pois. Tästä seurauksena ammattikouluista valmistuneet nuoret eivät osanneet käytännössä juuri mitään ja heidät jouduttiin kouluttamaan itse työhön uudestaan. Tämä vaikeutti uusien opiskelijoiden työnsaantia. (Ruohotie, Honka & Mustonen 2000, 20)

1980-1990 lukujen vaihteessa alkoi oppisopimusopiskelun aikakausi, jolloin ymmärrettiin uudestaan työssäoppimisen suuri merkitys. Työnantaja sai kouluttaa oppisopimusopiskelijalle kaikki työpaikallaan tarvittavan käytännön osaamisen ja opiskelijalta hän sai kuulla koulussa opitun alan uusimman teorian. Oppisopimuksella opiskelevilla havaittiin myös suurempi motivaatio työtä kohtaan, kuin ammattikoulusta tulleilla. (Ruohotie, Honka & Mustonen 2000, 20)

Myöhemmin on huomattu myös alan asiantuntijoiden omaavan ns. hiljaista tietoa. Tämä hiljainen tieto on henkilökohtaista oppia, joka sisältää ongelmanratkaisutaitoa ja tietynlaisia prosesseja. Hiljaista tietoa on vaikea opettaa sanallisesti, mutta opiskelija oppii ”mestarilta” hiljaista tietoa työskennellessään hänen kanssaan työpaikalla, sekä havainnoimalla ja matkimalla tätä. Työssäoppija ei opi harjoittelunsa aikana pelkästään uutta tietoa ja taitoa, vaan lisäksi hän sisäistää myös alalle ominaisia toimintamalleja, normeja ja arvoja sekä kasvaa pikkuhiljaa ammattialalle ominaiseen ajattelukulttuuriin. (Mäkinen 2007, 11)

Erityisesti ammatillisessa aikuiskoulutuksessa työssäoppiminen on erittäin luonnollinen tapa oppia ja kokemukset ovat olleet pääasiassa myönteisiä. Opiskelijat arvostavat todellisten työtehtävien oppimista aidossa työympäristössä. Työnantajat ovat tyytyväisiä opiskelijoilta oppimaansa alan uusimpaan tietotaitoon, pidempään työelämästä pois olleet opiskelijat saavat menetettyä itseluottamustaan takaisin ja mikä tärkeintä, moni opiskelija varmistaa harjoittelun aikana tulevan työpaikkansa. (Ruohotie, Honka & Mustonen 2000, 27)

Opiskelijoiden työssäoppiminen on kokemuksellista oppimista, joka tapahtuu oikeassa työympäristössä. Käytännön oppiminen on vaativa oppimisen muoto, eikä sen oppimiseen riitä pelkästään uusien teorioiden tai käsitteiden tietäminen. Työssäoppimisissa tavoitteena on uusien työkäytänteiden oppiminen ja uuden tiedon tuottaminen oikeilla työpaikoilla. (Väisänen 2003, 11-12)

Työssäoppiminen on tietynlainen prosessi, joka alkaa omien tavoitteiden ja oman, jo olemassa olevan osaamisen määrittelystä. Seuraavaksi etsitään tavoitteisiin sopiva työssäoppimispaikka ja tehdään sopimus tulevan työnantajan kanssa. Tulevaa jaksoa suunnitellaan ja siihen valmistaudutaan etukäteen, jotta tiedetään mitä tuleman pitää.

Vasta tämän jälkeen aloitetaan itse työssäoppiminen, joka pitää sisällään oppimista, ohjausta, työtä ja oppimisen arviointia. (Kokkinen & Rantanen-Väntsi 2008, 100)

Työharjoitteluapaikka tulee olla tarkasti valittu, jotta opiskelijan tarpeeksi laaja ammatillinen kasvu saadaan varmistettua. Lisäksi työharjoittelupaikalta tulisi löytyä vähintään yksi opiskelijan työskentelyä ohjaava henkilö, jolla olisi työpaikkaohjaajan koulutus. Kuitenkin kaikista tärkein tekijä onnistuneen työssäoppimisen kannalta on opiskelijan oma aktiivisuus ja halu oppia. Opiskelijan tulee itse rakentaa uutta tietoa vanhan, jo olemassa olevan tiedon pohjalta. Lisäksi opiskelijan on itse aktiivisesti haettava tukea ja ohjausta työssäoppimiseensa. Työssäoppiminen tapahtuu sosiaalisessa kanssakäymisessä työtovereiden, työpaikkaohjaajan ja opettajan kanssa ja näin ollen työssäoppimista tulisi suunnitella ja kehitystä arvioida yhdessä heidän kanssaan koko harjoittelujakson ajan.

Yksi työssäoppimisen tavoitteista on kehittää opiskelijan itsearviointitaitoja, mikä on oleellinen osa oppimisprosessia. Itsearvioinnilla tarkoitetaan sitä, että oppija itse arvioi tekemisensä ja pohtii niiden yhteyttä oppimisprosessiin ja –tuloksiin, tarkkailee itseään oppijana sekä miettii keinot päästä asettamiinsa tavoitteisiin. Itsearvioinnilla on tarkoitus saada opiskelija ottamaan vastuuta omasta ja muiden työstä, sekä kehittää oppijan itsetuntoa. Tämä auttaa opiskelijaa selkeyttämään myös hänen omat työssäoppimiselle asettamansa tavoitteet. Itsearviointi ei kuitenkaan ole pelkästään yksin tehtävää pohdiskelua, vaan opiskelijan on mahdollista miettiä arviointiaan yhdessä opettajan ja muiden opiskelijoiden, sekä työpaikkaohjaajan kanssa vuorovaikutteisessa ilmapiirissä. Näin arvioitava ja arvioitsijat voivat vuorovaikutuksen keinoin kehittää toistensa toimintaa. (Ruohotie, Honka & Mustonen, 2000; Väisänen, 2003)

Työssäoppimista kutsutaan itseohjautuvaksi oppimiseksi, jonka taustalla on humanistinen ihmiskäsitys. Sen mukaan ihmiseen tulee uskoa, luottaa sen henkiseen kasvuun, kehitykseen ja hyvään tahtoon, sekä itseohjautuvuuteen. Työpaikkaohjaajan tulee edesauttaa opiskelijan itseohjautuvaa oppimista. On myös hyvin tärkeää, että työpaikkaohjaaja on aidosti halukas auttamaan opiskelijoita, arvostaa heitä yksilöinä ja asettaa oman tietämyksensä opiskelijoiden käyttöön. Ohjaajan on myös tarjottava opiskelijoille kannustava sosiaalinen työilmapiiri, jossa opiskelijalle annetaan palautetta ja kannustetaan kokeilemaan uusia asioita. Työpaikkaohjaajan tulee asettaa oppijalle työympäristöön tarpeeksi haasteita ja mahdollisuuksia kehittää omia valmiuksiaan itseohjattuun opiskeluun ja työelämään sosiaalisessa ilmapiirissä. (Väisänen, 2003)

Erityisesti aikuiskoulutusta toteutetaan yhä enemmän aidossa työympäristössä. Tämä lisää työnantajan merkitystä sekä vastuuta työpaikoilla tapahtuvasta oppimisesta ja osaamisen kehittymisestä. Työpaikoilla oppimista on edelleen syytä laajentaa ja kehittää, mutta se edellyttää työnantajien mahdollisuutta osallistua enemmän työpaikoilla tapahtuvan oppimisen suunnitteluun sekä koulutus- ja kehittämispalveluiden sisältöön. Työnantajien sitoutuminen työpaikalla tapahtuvan oppimisen kehittämiseen, vaikuttaa suoraan miten hyvin aikuiskoulutus vastaa työelämän odotuksiin. Parhaimmillaan aikuiskoulutus ei vastaa pelkästään työelämän tarpeisiin vaan edesauttaa jopa yrityksiä ja työpaikkoja kehittymään. (Opetusministeriö 2008, 57)

3.3 Verkko-oppiminen ja ohjaus

1980-luvulta lähtien ovat tietokoneet olleet osana ammatillista koulutusta. Siitä lähtien on pyritty kehittämään myös ammatillisten oppilaitosten opettajien tietoteknillistä osaamista. Alussa niiden rooli oli olla joko työnteon välineitä tai oppimisen kohteita, ei niinkään oppimisen välineitä. 1990-luvulla alettiin kiinnittää huomiota opiskelun joustavuuteen ja ammatillisessakin koulutuksessa alettiin pohtia erilaisia keinoja monimuoto-opiskelun kehittämiseksi, sekä jatkuvasti kehittyvän teknologian hyödyntämiseksi opetuksessa. (Mäkinen, 2004, 10)

Tiedonvälityksen eri muotojen jatkuvan kehittymisen myötä, on kokoajan voitu vähemmän ajatella koululuokan toimivan ainoana oppimisympäristönä. Erilaiset tietoverkot tarjoavat opiskelijoille koululuokkaa vapaamman ympäristön toteuttaa opiskelua itseohjautuvammin ja omiin päämääriin pyrkien. Opiskelun ollessa itseohjautuvaa, myös vastuu omasta oppimisesta kasvaa. Verkko-opiskelussa on tärkeää osata löytää tarkoituksenmukaiset tiedonhankintakanavat – ja lähteet, sekä arvioida löydettyä tietoa kriittisesti. (Lehtinen, 1997)

Verkko-opiskelu tapahtuu useimmiten etäopiskeluna. Etäopetuksen ajatuksena on irtautuminen ajan ja paikan kahleista. Tämä tarkoittaa siis sitä, että opiskelija voi oman elämäntilanteensa mukaan ajoittaa opiskelunsa, ja tehdä sen itselleen parhaiten sopivassa paikassa. Esimerkiksi päiväsaikaan työssä käyvä, voi opiskella illalla töiden jälkeen tai viikonloppuisin, ja toisella paikkakunnalla asuvan ei tarvitse matkustaa koululle tekemään koulutehtäviä vaan voi tehdä ne kotoaan käsin. Usein etäopiskeluun sisältyy kuitenkin myös opiskelun edistymiselle välttämättömiä lähiopiskelujaksoja. Lisäksi etä-

opiskelujaksoilla voidaan hyödyntää paikasta riippumattomia audio- tai videoetäopetus-tuokioita, sekä ajankohdasta että paikasta riippumattomia oppimateriaaleja, kuten äänitteitä ja videotiedostoja. Joidenkin kohdalla verkko-opiskelun esteeksi on koettu yksinäisyys ja eristyneisyys verkkokurssilla. Jotta opiskelija ei tuntisi olevansa tehtävien kanssa täysin yksin, on opiskelijoiden keskinäinen vuorovaikutus ja ryhmäytyminen tällaisilla etäopiskelujaksoilla tärkeää. Oppiminen ja sosiaalinen kanssakäyminen voidaan yhdistää esimerkiksi erilaisilla opittavaan aiheeseen liittyvillä chat-keskusteluilla tai keskusteluryhmillä.

Osalle opiskelijoista vapaampi opiskeluympäristö ja etäisyys opettajan välittömästä kontrollista, saattavat antaa opiskelulle lisämotivaatiota ja näin ollen syventää oppimista. Toisille se taas saattaa merkitä motivationaalisten ongelmien syntymistä ja vääränlaisien opiskelutapojen lisääntymistä. Tästä syystä verkkopedagogiikkaa kehittäessä on oppilaiden yksilölliset erot otettava huomioon. (Lehtinen, 1997)

Kuten työssäoppimisessakin, myös verkko-opiskelun onnistumisen kannalta tärkein tekijä on opiskelijan oma motivaatio, johon vaikuttaa myös opiskeluryhmän sisäinen henki sekä ulkopuolelta saatavan ohjauksen taso. Hyvää ja tiivistä ryhmähenkeä pidetään tärkeänä, koska ryhmän jäsenet saattavat näin ollen neuvoa toisiaan ja ratkaista tehtävissä ilmeneviä ongelmia yhdessä. (Nieminen, 2002, 65)

Motivaation lisäksi tärkeitä henkilökohtaisia tekijöitä verkko-opiskelun kannalta ovat esimerkiksi oppimisen itsesäättely, käsitykset itsestä oppijana sekä asenne verkko-opiskeluun. Verkko-opiskelun itsenäisen luonteen vuoksi opiskelijalta vaaditaan tietynlaisia itsesäättelytaitoja, tavoitteellisuutta ja itsekuria opintojen etenemiseksi. Mikäli näissä asioissa koetaan epäonnistumisia, saattaa se johtaa ongelmiin oppimisprosessin etenemisessä. Omien tavoitteiden asettaminen verkko-opiskelussa on myös erityisen tärkeää, sillä jos tavoitteita ei ole itse asetettu tai niitä ei hahmota, johtaa se helposti epävarmuuden tunteeseen ja työskentelyn turhaan venymiseen. Opiskelijoiden asenteisiin verkko-opiskelua kohtaan saattavat vaikuttaa tietoteknilliset taidot, joko positiivisesti tai negatiivisesti. Joidenkin kohdalla tietotekniikan käyttö ja tiedonhakutaitojen oppiminen verkko-opintojen yhteydessä tuovat lisämotivaatiota oppimiseen. Toisilla se taas saattaa viedä intoa opinnoista jos kokee omat tietokoneen hallintaan liittyvät taidot puutteellisiksi. Opiskelijoita haastatellessa on saatu kuitenkin pääasiassa positiivista palautetta verkko-opinnoista. Opintojen erilaisen luonteen vuoksi sitä on pidetty jossain määrin mielekkäämpänä kuin perus lähiopetusta. (Korhonen, 2003, 131-133)

3.4 Henkilökohtainen ohjaus ja pajatoiminta

Opiskelijoiden on mahdollista saada henkilökohtaista ohjausta opintoihinsa, mikäli sellaiselle on tarvetta. Usein kyseessä ovat vaikeudet kirjallisten töiden kanssa. Vaikeuksia saattaa ilmetä, mikäli opiskelijalla on luki- tai keskittymishäiriö, äidinkieli ei ole suomi tai opiskelijalla on esimerkiksi joitakin ongelmia henkilökohtaisessa elämässä. Tällöin kirjalliset työt saattavat tuntua erityisen haastavilta, eivätkä ne etene ilman erityisopettajan ohjausta.

Erilaiset oppivaikeudet johtuvat yleensä biologisista tekijöistä ja ovat näin ollen perinnöllisiä. Oikeanlaisen tuen ja tietynlaisten apuvälineiden avulla on kuitenkin mahdollista kenen tahansa ylittää omat rajansa. Jopa erittäin syvästi kehitysvammaisia on saatu oikeanlaisen tuen avulla saavuttamaan todella korkeatasoisia älyllisiä suorituksia. (Hintikka 2000, 35)

Monella aikuisella edellisestä kerrasta koulunpenkillä saattaa opintojen alussa olla pitkään aika ja tästä syystä keskittyminen voi olla alkuun hankalaa. Opintojen edetessä yleensä kuitenkin keskittymiskykykin paranee. Myös erilaiset häiriötekijät, kuten nälkä tai väsymys, esimerkiksi työpäivän jälkeen saattavat vaikuttaa negatiivisesti keskittymiseen. Mikäli keskittymisen puute tuntuu jatkuvalta ongelmalta, joka ei helpota edes ajan myötä, saattaa kyseessä olla keskittymiseen tai tarkkaavaisuuteen liittyvät vaikeudet. Kuunteleminen ja oman vuoron odottaminen voi olla vaikeaa ja tarkkaavaisuuden ylläpito keskivertoa raskaampaa. Tällöin on myös tyypillistä, että itsenäinen työskentely saattaa olla haastavampaa kuin ohjattu toiminta. Näissä tapauksissa opiskelija voi kääntyä Oppikopin ja henkilökohtaisen ohjauksen puoleen. (Kokkinen & Rantanen-Väntsi 2008, 63)

Henkilökohtaista opetusta saattavat tarvita myös esimerkiksi ne opiskelijat, joilla on olemassa jonkinlaisia lukivaikeuksia. Yleensä kielen erilaiset äänteet tuottavat vaikeuksia lukivaikeudesta kärsiville opiskelijoille. Älykkyydellä ja lukivaikeudella ei kuitenkaan ole mitään tekemistä keskenään. Myös epäsuotuisat elämänolosuhteet saattavat olla syynä lukivaikeuksille. Mikäli opiskelijalla menee kotona huonosti, saattaa se heijastua negatiivisesti opiskeluun ja näin ollen siitä saattaa seurata koulukielteisyyttä ja pinnaamista. Tämä kaikki saattaa hidastaa normaalia opiskelua, jonka vuoksi opiskelija tarvitsee tuekseen henkilökohtaista opetusta, jotta opinnot etenisivät. Erilaiset keskittymis- ja tarkkaavaisuushäiriöt voivat myös olla esteenä tehokkaalle opiskelulle, jolloin

henkilökohtaista ohjausta tarvitaan usein. Olennaista henkilökohtaisessa ohjauksessa, kuten myös kaikissa muissakin ohjauksen eri menetelmissä on jatkuva yhteinen pohdinta ja arviointi. Erityisesti aikuiskoulutuksessa itsensä arvioinnilla on keskeinen merkitys opiskelussa. (Hintikka 2000, 38-39)

Henkilökohtaisessa opetuksessa on tärkeää pohtia sitä, mitkä ovat opiskelijan tavoitteet oppimisen kannalta. Opettajan ei kuulu antaa välttämättä suoria vastauksia, vaan auttaa opiskelijaa itse oivaltamaan. Näin ollen opettaja toimii enemmän yhteistyökumppanina, jonka kanssa opiskelija voi ensin harjoitella yhdessä, jotta osaisi tehdä saman asian jatkossa yksin. Opettaja antaa välineet ongelmanratkaisuun, mutta vasta sen jälkeen kun opiskelija itse on löytänyt oikeat asiayhteydet ja kysyä tilanteeseen sopivat kysymykset. Näiden kysymysten tarkoituksena on ymmärtää uusi asia tai ratkaista jokin ongelmakohta. (Hintikka 2000, 30)

Oppimistilanteessa opiskelija luo mielessään uuden tavan ajatella jotakin asiaa. Parhaimmillaan uutta oppiessa, opiskelija synnyttää uuden ymmärryksen lisäksi myös uutta tietoa. (Hintikka 2000, 30)

4 Tutkimusasetelma

Työn empiirisessä osiossa tarkastellaan opiskelijoiden subjektiivisia kokemuksia eri opiskelumenetelmistä. Vastausten perusteella pyritään selvittämään koetaanko jotkin opiskelumenetelmistä selkeästi hyödyllisemmiksi kuin toiset sekä tutkitaan työssäoppimisen merkitystä opiskelijoille. Lisäksi selvitetään eroavatko kokemukset opinnoissa eri vaiheessa olevien opiskelijoiden välillä.

Tutkimusmenetelmänä käytetään kvantitatiivista tutkimusta. Kohderyhmänä toimii Omnian aikuisopiston kauneudenhoitoalan opiskelijat kaikilta vuosikursseilta. Tutkimus toteutetaan Internetissä täytettävällä lomakkeella, joka koostuu monivalintakysymyksistä sekä yhdestä avoimesta kysymyksestä. (Liite 1)

Kyselyn tuloksia käsitellään vastausaineistosta kerättyjen lukujen kautta sekä käyttäen laadullista analyysia. Vastauksia tarkastellaan myös työssä aiemmin esitellyn teoreettisen viitekehyksen näkökulmasta. Tulosten avulla pyritään etsimään vastauksia työn ensimmäisessä kappaleessa esitettyihin tutkimusongelmiin.

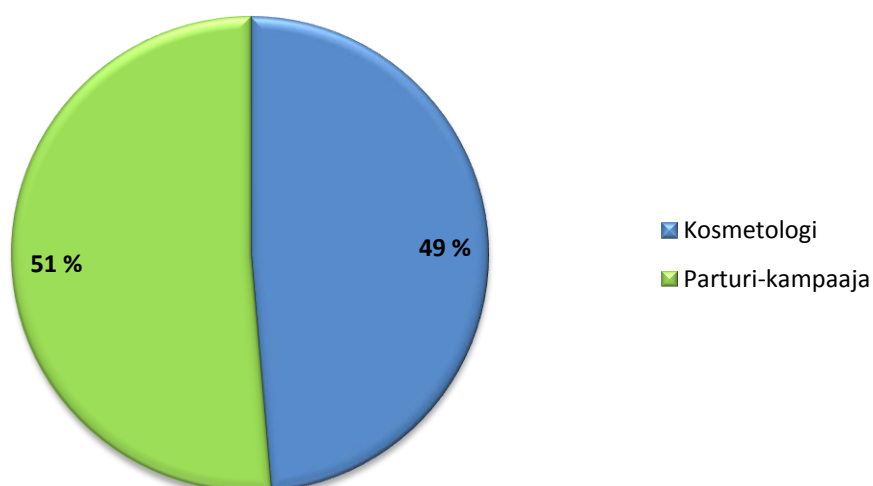
Mahdollisina rajoitteina tutkimukselle voisi olla liian vähäinen vastaajamäärä, eli voidanko tuloksia pitää varmasti luotettavina. Lisäksi tutkimuksen kysymykset ovat esitetty hyvin yleisellä tasolla, joten niistä ei voi välttämättä tehdä kuin pintapuolisia johtopäätöksiä. Muutosten tekeminen itse koulutusohjelmaan vaatisi vielä paljon yksityiskohtaisempaa tutkimusta. Tutkimus saattaa kuitenkin antaa oikein suunnan sille, että mitä tulisi lähteä tutkimaan.

5 Tulokset

Tässä osiossa tarkastellaan kyselytutkimuksen tuloksia. Ensiksi saatua aineistoa kuvaillaan yleisellä tasolla ja kerrotaan minkälainen vastaajajoukko on kyseessä. Tämän jälkeen tarkastellaan vastanneiden mielipiteitä ja kokemuksia liittyen eri oppimistyyliin sekä työssäoppimiseen. Lisäksi tutkitaan löytyykö eroja eri alojen opiskelijoiden tai eri opiskeluvaiheessa olevien vastaajien keskuudessa.

5.1 Kuvailua kyselyyn vastanneista

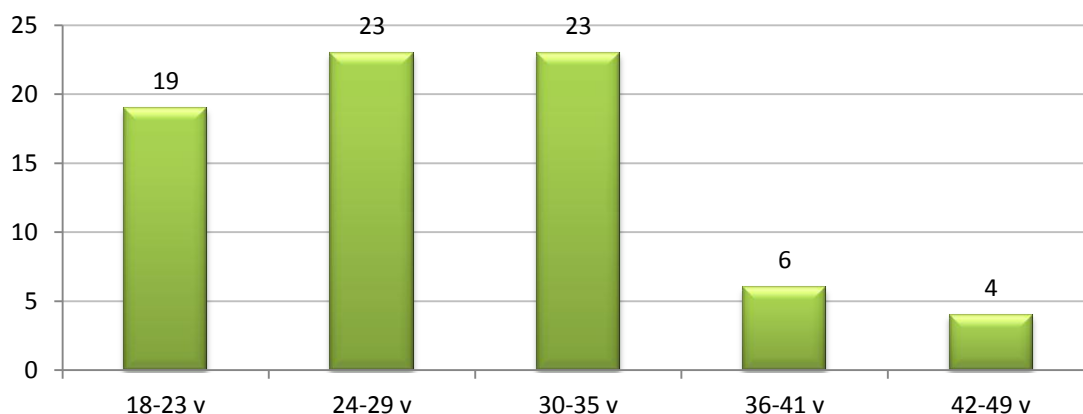
Omniassa aikuisopiston puolella kauneushoitoalaa opiskelee vuosittain noin 200 opiskelijaa. Tällä hetkellä opiskelijoita on 147, joista 77 opiskelee parturi-kampaajaksi ja 70 kosmetologiksi.

Kuvio 1. Vastanneiden opiskelijoiden opintolinja.

Kyselyyn vastasi yhteensä 74 opiskelijaa, eli noin puolet tämän hetken opiskelijoista. Vastanneista lähestulkoon puolet oli hiusalan opiskelijoita ja puolet kosmetologiopiske-

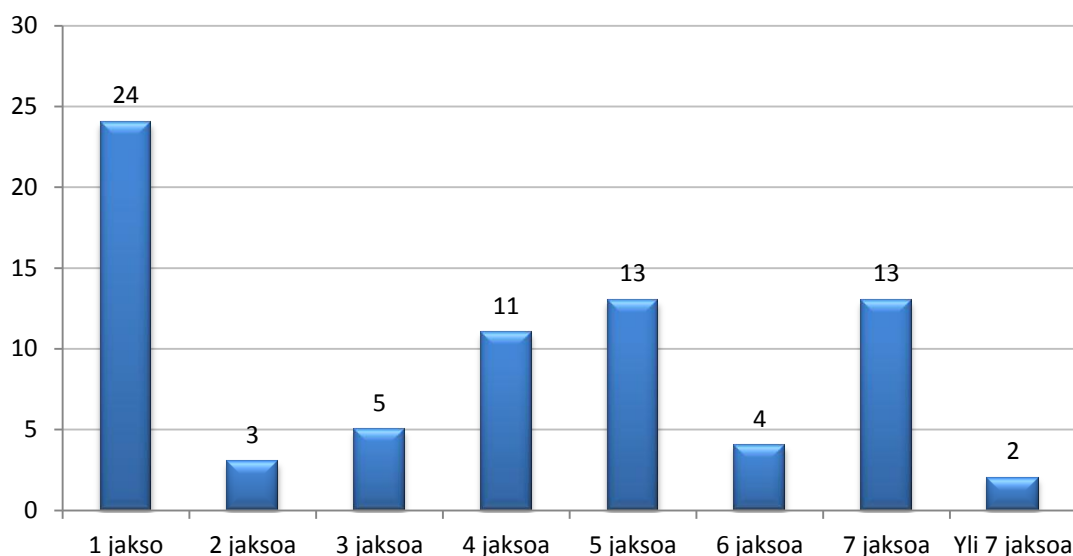
lijoista (kuvio 1.). Tuloksia voidaan pitää yleistettävänä, sillä noin puolet opiskelijoista on siihen vastannut.

Kuvio 2. Vastanneiden opiskelijoiden ikäjakauma.

Kyselyyn vastasi opiskelijoita 18 ja 49 ikävuoden väliltä. Vastaajia oli eniten 24-35 ikävuoden väliltä (kuvio 2.) ja kaikkien vastaajien keski-ikäksi saatiin 29 vuotta. 18-23-vuotiaita vastaajia oli myös useita, mutta yli 36-vuotiaita oli jo selkeästi vähemmän. Yli 42-vuotiaita vastaajia oli vain muutama.

Perusopinnot kestävät kaksi vuotta ja yksi vuosi koostuu neljästä jaksosta. Opintojaksoja on yhteensä yleensä kahdeksan, riippuen osittain jokaisen henkilökohtaisesta opintosuunnitelmasta. Suurin osa kyselyyn vastanneista on ensimmäisen jakson opiskelijoita (kuvio 3).

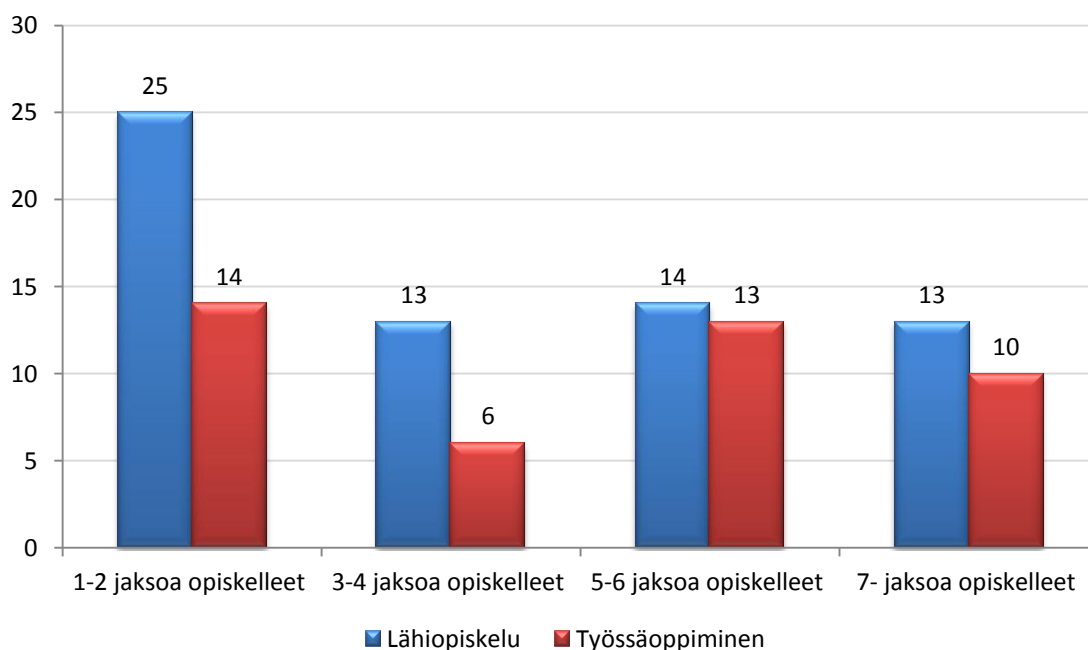

Kuvio 3. Vastanneiden opiskelijoiden suoritettut opintojaksot.

Tämä saattaa hieman vääristää tutkimustuloksia, sillä ensimmäisen jakson opiskelijoilla ei ole ehkä vielä ehtinyt muodostua kunnollista näkemystä käytössä olevista oppimismenetelmistä. On kuitenkin tärkeää, että myös he ovat tutkimuksessa mukana, jotta voidaan vertailla miten kokemukset oppimismenetelmistä ovat muuttuneet alku- ja loppuvaiheessa opiskelevien välillä.

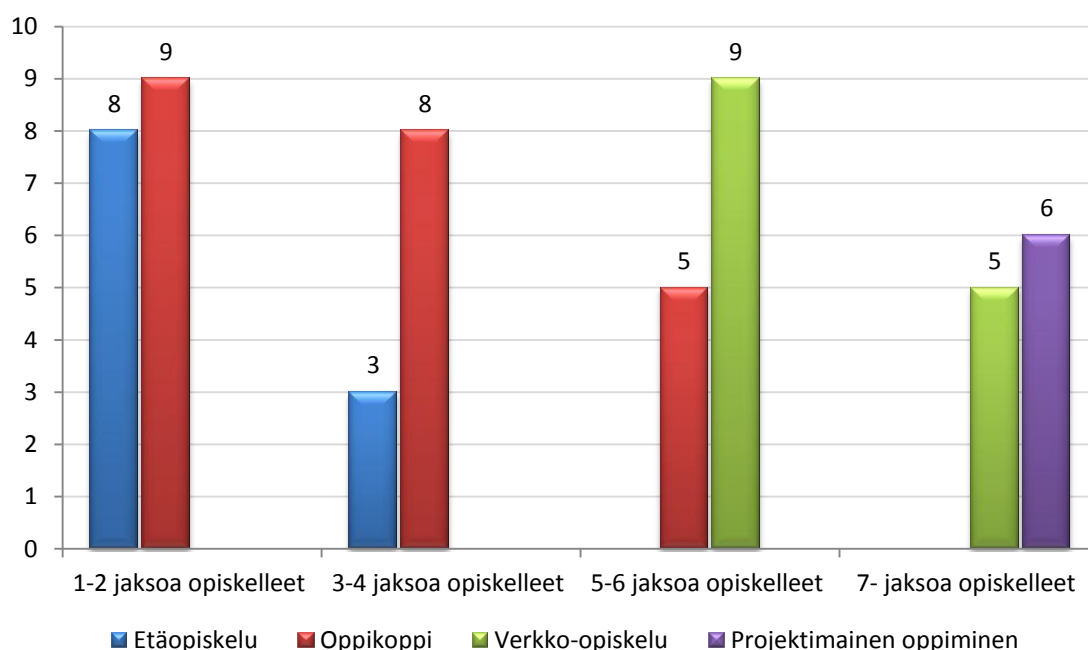
5.2 Oppimistyylit

Lähiopiskelu koettiin selkeästi kaikissa vaiheissa olevien opiskelijoiden suosituimmaksi oppimismenetelmäksi. Toiseksi suosituimmaksi ilmeni työssäoppiminen. Koska kyselyssä kysyttiin kahta suosituinta oppimistyyliä, kerrotaan myös tässä kohtaa kaksi suosituinta. Alkuvaiheessa opiskelevilla lähiopiskelu oli selkeästi tärkein tapa opiskella ja työssäoppiminen tuli jonkin verran jäljessä. Loppupuolen opiskelijoilla taas lähiopiskelu ja työssäoppiminen alettiin kokea lähes yhtä tärkeinä (kuvio 4.). Tämä muutos on täysin ymmärrettävää, sillä alkupään opinnot painottuvat enemmän lähiopiskeluun, kun taas loppupään opinnoissa suurempi paino on työssäoppimisella. Myöskään työssäoppimisesta ei voi saada samalla lailla irti ennen kuin perusasiat ovat hallussa ja siihen vaaditaan tietty määrä lähiopetusta.

Kuvio 4. Suosituimmat opiskelumenetelmät.

Vastaajista 32 %:n mielestä syynä näiden oppimismenetelmien suosiolle oli niiden tehokkuus. Seuraavaksi tärkeimpinä syinä oppimismenetelmien suosiolle mainittiin joustavuus (18 %) ja itsenäisyys (14 %). Aikuisopinnoissa koulutusajan ollessa lyhyempi ja useimpien opiskelijoiden on koulun ohella hoidettava myös työ ja perhe, on täysin ymmärrettävää että juuri tehokkuus nousi tässä kohtaa tärkeimmäksi syyksi. Aikaa ei haluta tuhlaa mihinkään turhaan vaan asiat halutaan oppia parhaalla mahdollisella tavalla, mahdollisimman nopeasti.

Kuvio 5. Vähiten suosituimmat opiskelumenetelmät.

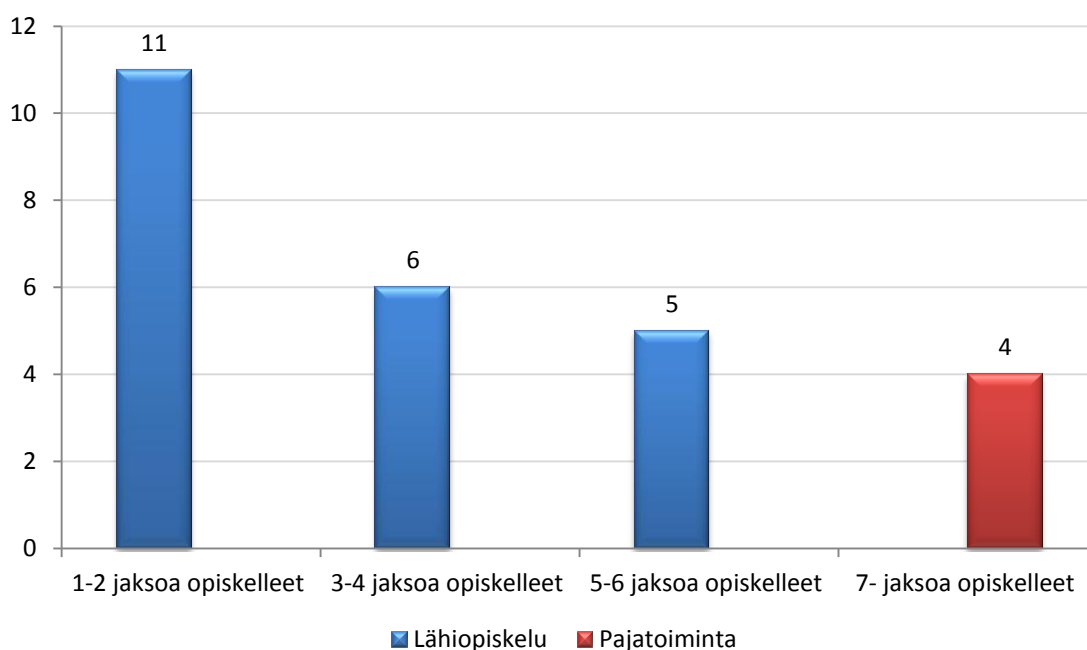
Vähiten suosiossa olivat alkupään opiskelijoiden keskuudessa etäopiskelu sekä oppikoppi. Etäopiskelu pitää sisällään kaiken omalla ajalla tapahtuvan opiskelun, joka voi myös tapahtua esimerkiksi internetissä tai ryhmätyöskentelynä. Oppikoppi on olemassa henkilökohtaista ohjausta tarvitseville opiskelijoille ja sitä voi hyödyntää kuka tahansa millä tahansa aihealueella.

Loppupään opiskelijoilla puolestaan vähemmässä suosiossa olivat verkko-opiskelu sekä projektimainen oppiminen, jotka nekin voidaan jossain määrin luokitella etäopiskeluksi (kuvio 5.) Näin käytännönläheisen alan ollessa kyseessä, pidetään selkeästi itsenäistä ja teoreettisempaa tapaa opiskella vähemmän arvossa. Tämä oli jossain määrin yllättävää, sillä teoriaosuudessa Korhosen (2003) opiskelijahaastatteluissa kävi ilmi, että nettiopintoja on pidetty yleisesti erittäin suosittuna oppimisen muotona ja että

se on ollut jossain määrin jopa suositumpaa kuin lähiopiskelu. Tämä tieto on kuitenkin liittynyt nettiopiskeluun yleisellä tasolla, joten aloittain tämän suhteen voi tietysti olla suuriakin vaihteluita. Korhonen (2003) mainitsi myös, että huonot tietoteknilliset taidot saattavat laskea kiinnostusta nettiopiskeluun. Tämä saattaisi viitata siihen, että ehkä osalla, varsinkin vanhemmilla aikuisopiskelijoilla saattaa tietokoneen käyttö joissain tilanteissa tuntua vielä haastavalta. Varsinkin jos edellisistä opinnoista on pitkä aika, eikä heidän ole tarvinnut aiemmassa työssä käyttää juurikaan tietokoneita. Tämä voisi selittää osittain verkko-opintojen vähempää suosiota.

Vähiten suosittuja oppimistyyliä nimettäessä, mainittiin niihinkin syynä tehokkuus, eli tässä tapauksessa tehottomuus.

Opintoihin toivottiin selkeästi eniten lisää lähiopiskelua (kuvio 6). Tämä ei tule täysin yllätyksenä, kun katsotaan aiempaa kuvaajaa suosituimmista oppimistyyleistä (kuvio 4). Aikuiskoulutuksessa lähiopiskelua on vähemmän kuin nuorisopuolella ja tahti on todella tiukka. Tästä syystä on täysin ymmärrettävää, että osa opiskelijoista kokee lähiopiskelun määrän riittämättömäksi. Aikuisopintojen idea on kuitenkin se, että opiskelua suoritetaan myös omalla ajalla, ajasta ja paikasta riippumattomasti, jotta opinnot saa sovitettua muuhun elämään.

Kuvio 6. Opiskelumenetelmät, joita halutaan lisää opintoihin.

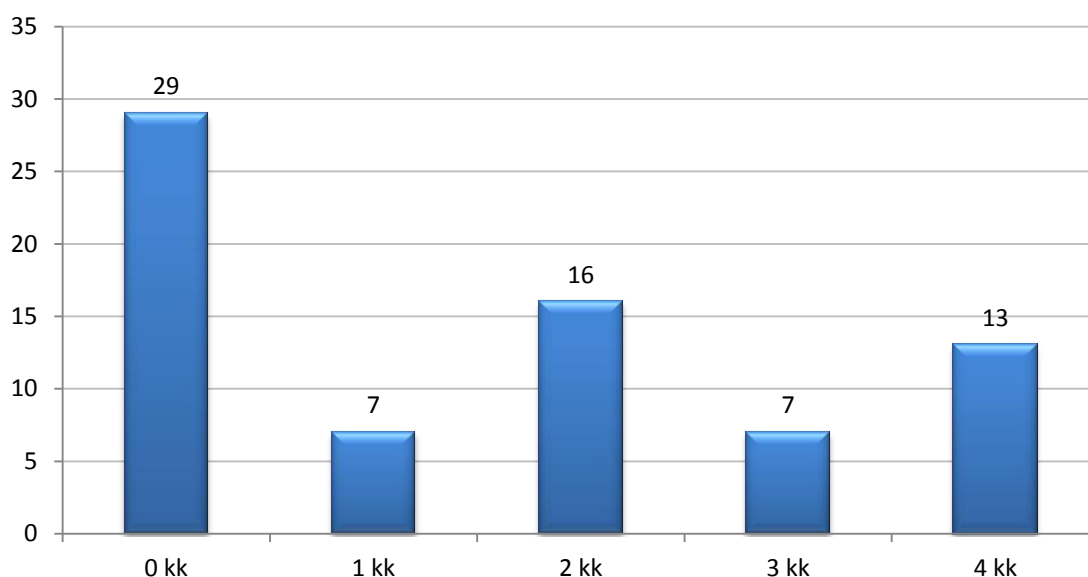
Teoriaosuudessa Ruottinen (2014) kertoo Opettajat lehden artikkelissa lähiopiskelun määrän pienentyneen suuresti ammatillisessa aikuiskoulutuksessa lähivuosien aikana.

Määrää on jouduttu vähentämään, koska aikuisopintoihin meneviä kuluja on leikattu rajusti. Samassa artikkelissa oltiin kuitenkin huolissaan siitä, että voidaanko tällä määrällä lähiopetusta oppia edes kaikkia tarvittavia asioita riittävän ammattitaidon saavuttamiseksi. Tutkimuksen perustella lähiopetus koetaan opiskelijoiden keskuudessa erittäin tärkeäksi osaksi opintoja ja suuri osa toivoisi sitä opintoihin myös lisää. Tästä voisi päätellä sen, että opetuskuluja on saatettu leikata mahdollisesti aivan väärästä paikasta.

Loppupään opiskelijat halusivat opintoihin lisää pajatoimintaa (kuvio 6). Opintojen loppussa alkavat näytöt tulla ajankohtaisiksi ja monelle tulee tarve harjoitella niitä aihealueita missä kokee tarvitsevänsä vielä harjoitusta. Tästä syystä moni loppupään opiskelija saattaa hakeutua pajaan harjoittelemaan näitä töitä. Opiskelumenetelmien tehokkuus mainittiin molemmissa kohdissa jälleen syyksi siihen, miksi niitä haluttaisiin opintoihin lisää.

5.3 Työssäoppiminen

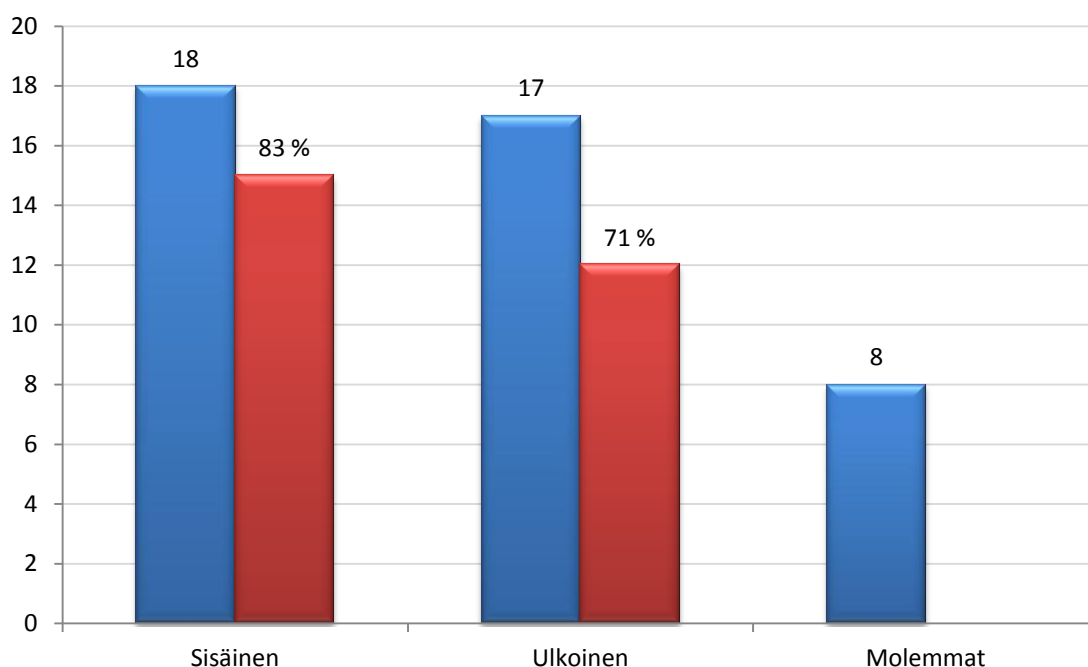
Seuraavassa kuvaajassa (kuvio 7) tarkastellaan kyselyyn vastanneiden opiskelijoiden suorittamien työssäoppimisjaksojen määrää. Suuri osa opiskelijoista ei ole suorittanut vielä ollenkaan työssäoppimista mikä saattaa vaikuttaa kyselyn tuloksiin.

Kuvio 7. Opiskelijoiden suorittamat työssäoppimisjaksot.

Yksi työssäoppimisjakso kestää noin 10 viikkoa, eli noin kaksi kuukautta. Kaikki työssäoppimisjaksot suorittaneet ovat olleet työssäoppimassa siis noin neljä kuukautta. Työssäoppimista voi suorittaa myös muun koulun ohella pikkuhiljaa tai kesäloman aikana, jolloin valmistumista voidaan nopeuttaa.

Lähes puolet jo työssäoppimisessa olleista opiskelijoista suoritti opintojaksonsa koulun omassa työssäoppimispaikassa ja lähes puolet koulun ulkoisessa (kuvio 8).Pääosin tyytyväisempiä työssäoppimisjaksoonsa olivat koulun omassa työssäoppimispaikassa olleet opiskelijat, joista 83% prosenttia oli tyytyväisiä työssäoppimispaikkaansa. (kuvio 8)

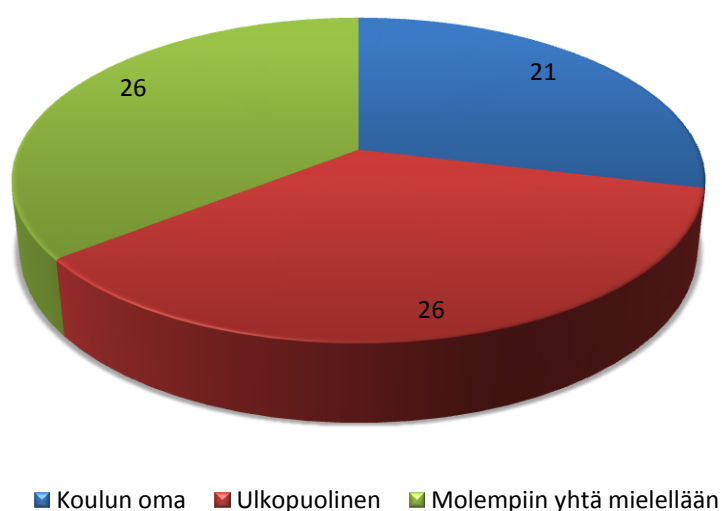
Kuvio 8. Opiskelijoiden työssäoppimispaikat ja tyytyväisyys%.

Työssäoppimista suoritetaan lähes yhtä paljon sekä koulun omissa, että koulun ulkopuoleisissa työssäoppimispaikoissa. Osa opiskelijoista käy työssäoppimassa molemmissa. Kumpikaan työssäoppimispaikoista ei ole selkeästi toista suositumpi, vaan opiskelijat jakautuvat suhteellisen tasaisesti molempiin harjoittelupaikkoihin.

Kyselyn avoimessa kohdassa vastaajat saivat kertoa omin sanoin jotain positiivisia tai negatiivisia kokemuksia koulun omasta ja koulun ulkoisesta työssäoppimispaikasta. Useampi opiskelija mainitsi koulun ulkoisessa työssäoppimispaikassa puutteeksi sen, että töitä pääsi tekemään liian vähän. Lähes yhtä moni kuitenkin kertoi saaneensa tehdä paljon asiakastöitä ja oppineensa uusia tekniikoita harjoittelunsa aikana. Töiden

määrä siis riippunee paljon siitä mikä paikka on kyseessä. Koulun omassa työssäoppimispaikassa puolestaan mainittiin parissa kohdassa puutteeksi ohjaajien hieman epäammattimainen käytös. Tässäkin positiiviseksi mainittiin se, että töitä pääsi tekemään riittävästi.

Tyytyväisyys molempiin työssäoppimispaikkoihin näkyy myös tulevaisuudensuunnitelmissa eli opiskelijoilla ei ole selkeästi erityistä suosikkia työssäoppimispaikaksi (kuvio 9).

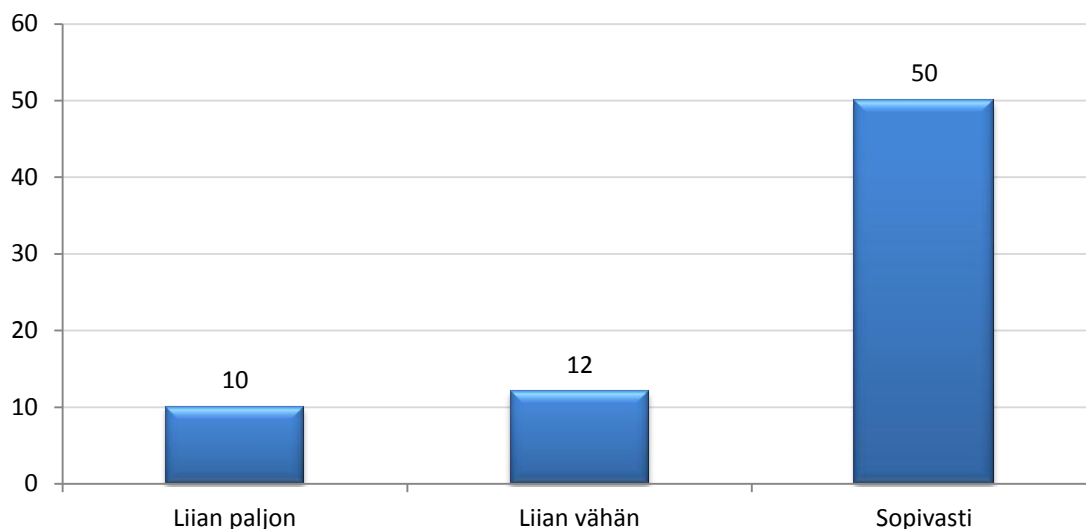

Kuvio 9. Opiskelijoiden toiveet tulevasta työssäoppimispaikasta

Vain muutama opiskelija enemmän aikoi tulevaisuudessa hakea koulun ulkopuoliseen työssäoppimispaikkaan koulun oman työssäoppimispaikan sijaan.

Myöskään eroja alkupään ja loppupään opiskelijoiden välillä ei tämän suhteen juuri-kaan näkynyt. Alkupään opiskelijoista (1-2 jaksoa opiskelleet) 10 aikoi mennä koulun omaan työssäoppimispaikkaan ja 7 koulun ulkopuoleiseen. Vastaavasti loppupään opiskelijoista (5-7 jaksoa opiskelleet) 9 aikoi mennä koulun omaan työssäoppimispaikkaan ja 11 koulun ulkopuoleiseen.

Kysyttäessä opiskelijoiden mielipidettä työssäoppimisen tämän hetkisestä määrästä, niin se koettiin sopivaksi.

Kuvio 10. Opiskelijoiden kokemukset työharjoittelun määrästä.

Vastanneista 14 % koki työssäoppimista olevan opinnoissa liian paljon ja 17 % haluaisi sitä olevan opinnoissa enemmän. Loput kokivat määrän hyväksi.

6 Johtopäätökset

Päällimmäisenä tutkimustuloksista nousee esille lähiopiskelun suosio. Sitä toivottiin opintoihin myös lisää. Lähiopiskeluun voisi näin ollen panostaa tulevaisuudessa vieläkin enemmän. Se koettiin tehokkaaksi, johtuen osittain varmasti sen käytännönläheisyydestä. Käytännönläheisen alan ollessa kyseessä, on luonnollista, että käytännön harjoitukset tunnetaan tärkeimmäksi opinnoissa.

Vähiten suosiossa olivat oppikoppi, verkko-opiskelu sekä etäopiskelu. Oppikopin vähäinen suosio johtuu luultavasti siitä, että sitä hyödyntää enemmän erityisohjausta kaipaavat opiskelijat, eikä se näin ollen kosketa läheskään kaikkia. Verkko-opintojen ja etäopiskelun vähäinen suosio puolestaan johtuu osittain varmasti niiden teoreettisuudesta. Näin käytännönläheisen alan ollessa kyseessä, voi moni kokea pelkät teoriaopinnot jokseenkin turhiksi. Kuitenkin myös teoriapuoli on tälläkin alalla erittäin tärkeää osata ja, koska aikuisopinnoissa opintoja suoritetaan paljon koulun ulkopuolella omalla ajalla, ovat verkko- ja etäopiskelu tällöin erittäin tärkeässä roolissa. Teoriaosuudessa verkko- ja etäopintojen vahvuudeksi juuri se, että niitä voidaan harjoittaa ajasta ja paikasta riippuen, mikä on erityisesti aikuisopinnoissa erittäin tärkeää. Tulevaisuu-

nessa niihin olisi ehkä syytä panostaa enemmän ja pohtia miten niistä saataisiin opiskelijoiden mielestä tehokkaampi osa opintoja.

Loppupään opiskelijat toivoivat opintoihin lisää pajatoimintaa eli ilmeisesti heidän mielestään siihen ei ole mahdollisuuksia tarpeeksi usein. Juuri ennen näyttötutkintotilaisuuksia ja valmistumista, on ymmärrettävää että halutaan kerrata vielä niitä töitä, missä koetaan vielä epävarmuutta tai puutteita osaamisessa. Erityisesti viimeisten jaksojen opiskelijoiden pajamahdollisuuksia voisi helpottaa, esimerkiksi lisäämällä pajapäiviä. Suurin osa työssäoppimassa olleista opiskelijoista on ollut tyytyväisiä koulun omaan työssäoppimispaikkaan, joten sen suhteen on onnistuttu. Vieläkin suurempi tyytyväisyysprosentti kuitenkin saavutettaisiin mahdollisesti kiinnittämällä huomiota työpaikkahjauksen laatuun. Kuten teoriaosuudessaakin Väisänen (2003) mainitsi, on työpaikkahjaajilla suuri merkitys työssäoppimisen onnistumisessa. Suurin osa vastanneista oli myös tyytyväisiä työssäoppimisen määrään opinnoissa, joten tässäkin on onnistuttu.

7 POHDINTA

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää hiusalan aikuispuolen opiskelijoiden kokemuksia käytössä olevista ohjaus- ja opetusmenetelmistä, joista tämänhetkinen koulutusmalli koostuu. Sain aiheen opinnäytetyöhön ollessani keväällä 2014 työssäoppimisessa Omnian aikuisopistossa Hiusalan puolella. Koin aiheen heti kiinnostavaksi, sillä olen pohtinut alan opettajan työtä mahdollisesti tulevaisuuden ammatikseni. Olen saanut olla myös mukana opiskelijoiden lähiopetuksessa tunneilla sekä seuraamassa käytännön asiakastöiden harjoittamista oikeassa työympäristössä.

Kokonaisuudessaan opinnäytetyöprosessi kesti reilu vuoden. Tutkimuskysely tehtiin jo aika aikaisessa vaiheessa työn toimeksiantajan Marjo Paasisalon avustuksella. Hieman ongelmia kuitenkin tuotti saada opiskelijat vastaamaan kyselyyn. Aluksi vastauksia tuli vain parisen kymmentä ja tilanne näytti aika huonolta. Myöhemmin saimme kuitenkin kerättyä kasaan lisää vastauksia Omnian opettajien avustuksella, kun he laitoivat oppilaat vastaamaan kyselyyn opetustuntien aikana.

Tutkimus oli pääosin onnistunut, vaikka mitään kovin mullistavaa ei tuloksista ilmennytkään. Opiskelijoista siihen saatiin vastaamaan noin puolet, joten tuloksia voidaan pitää aika luotettavina. Tutkimustuloksia saattoi kuitenkin hieman vääristää se, että vastaajista niin suuri osa oli vasta aloittaneita opiskelijoita, joilla ei ole ehtinyt vielä muodostua kunnan mielipiteitä kaikista kyselyn aiheista.

Opinnäytetyön tavoitteet saatiin täytettyä, sillä tutkimuksen avulla saatiin selvitettyä opiskelijoiden kokemuksia käytössä olevista ohjaus- ja opetusmenetelmistä. Kyselylomake oli toteutettu hyvin, sillä tuloksia oli suhteellisen helppo käydä läpi, eikä tyhjiä kohtia tullut kyselylomakkeissa vastaan montaa. Ainoastaan kyselylomakkeen avoimeen kysymykseen oli vastattu hieman puutteellisesti

.

Tutkimuksen voisi tulevaisuudessa toteuttaa pienemmällä otannalla laadullisena tutkimuksena, jolloin saataisiin ehkä syvällisemmin tietoa opiskelijoiden kokemuksista ohjausmenetelmistä. Tällöin voitaisiin ehkä enemmän paneutua ongelma-kohtiin, kuten esimerkiksi netti- ja etäopiskelun vähäiseen suosioon. Tämä tutkimus voitaisiin toteuttaa myös nuorisopuolen opiskelijoille, jotta nähtäisiin vaikuttaako ikä ja elämäntilanteet kokemuksiin eri ohjausmenetelmistä.

Lähteet

Espoon seudun koulutuskuntayhtymä Omnia. *Pedagoginen ohjelma*. 2012

Hintikka, A. 2000. *Erilaisesta oppijasta erinomaiseksi opiskelijaksi*. Jyväskylä. Gummerus Kirjapaino Oy.

Ihanainen, P., Mäkinen, P., Rannikko, S., Keskinen, A. 2004. *Opiskelun ja tutkinnon suorittamisen henkilökohtaistaminen verkossa*. Helsinki. Opetushallitus ja tekijät. Hakapaino Oy.

Kokkinen, A., Rantanen-Väntsi, L., Tuomola, A. 2008. *Aikuisen oppijan kirja*. Jyväskylä. Gummerus Kirjapaino Oy.

Korhonen, V. 2003. *Oppijana verkossa*. Tampereen yliopisto, Tampereen yliopistopaino Oy.

Lakio L., Ropo, E. 2000. *Ammatillinen aikuiskoulutus verkkoon*. Raportti OpinNet-projektista. Opetushallitus.

Lehtinen, E. 1997. *Verkkopedagogiikka*. Helsinki. Oy Edita Ab.

Mäkinen, P. 2004. *Ammatillisen aikuiskoulutuksen verkko-oppimisen käytäntöjen ja kokemusten selvitys*. Helsinki. Opetushallitus ja tekijät. Hakapaino Oy.

Mäkinen, S. 2007. *Työssäoppiminen osana aikuiskoulutuksen ohjaussuunnitelmaa*. Jyväskylän yliopisto. Kasvatustieteiden tiedekunta. Opettajankoulutuslaitos.

Nieminen, J. 2002. *Verkot ja virtuaalisen oppimisen tukena*. Hämeenlinna. Hämeen Ammattikorkeakoulu.

Opetusministeriö. 2008. *Ammatillisesti suuntautuneen aikuiskoulutuksen kokonaisuudistus*. Koulutus- ja tiedepolitiikan osasto. Yliopistopaino.

Paasisalo, M. 2014. *Case kauneudenhoitoalan koulutuspalvelun kehittämisen lähtökohdat. Asiakasymmärrys ja kuluttajakäyttäytyminen opintojaksoraportti*. Laurea.

Prashing, B. 1998. *Eläköön erilaisuus: Oppimisen vallankumous käytännössä. Paremman elämisen, oppimisen ja työskentelyn opas.* Jyväskylä. Atena PS-viestintä Oy.

Ruohotie, P., Honka, J., Mustonen, L. 2000. *Työssäoppimisen haasteet ammattikasvatukselle.* Hämeenlinna. Kirjapaino Saarijärven Offset Oy.

Sallila, P., Kalli, P. 2001. *Verkot ja teknologia aikuisopiskelun tukena.* Jyväskylä. Gummerus Kirjapaino Oy.

Tynälä, P. 1999. *Oppiminen tiedon rakentamisena: Konstrukttiivisen oppimiskäsityksen perusteita.* Tampere. Tammer Paino Oy.

Väisänen, P. 2003. *Kasvatustieteellisiä julkaisuja N:o 83.* Joensuu. Joensuun yliopistopaino.

Yrjönsuuri, R., Yrjönsuuri, Y. 2003. *Opiskelu, oppiminen, osaaminen.* Hamina. Oy Kotkan Kirjapaino Ab.

Verkkolähteet:

Omnia, Tietoa Omniasta, 2014. [Viitattu 16.10.2014]. Saatavilla:
<https://www.omnia.fi/tietoa-omniasta>

Opintopolku, Lähiopetus: luokka-opetus, luento-opetus, ryhmätyöskentely, 2015.
[Viitattu 10.3.2015]. Saatavilla:
<https://opintopolku.fi/wp/fi/aikuiskoulutus/mietitko-aikuiskoulutusta/opiskelumuodot/lahiopetus-luokka-opetus-luento-opetus-ryhmatyoskentely/>

Opettaja 8-9/2014 Perinteistä opettajaa ei enää ole, 2014. [Viitattu 10.3.2015].
Saatavilla:
<http://content.opettaja.fi/epaper/20140221/28/index.html>

Liitteet

Liite 1. Kyselylomake.

8.3.2015	Opiskelumuodot aikuiskoulutuksessa hius- ja kauneusalalla
----------	---

Opiskelumuodot aikuiskoulutuksessa hius- ja kauneusalalla

Kyselyn tarkoituksena on selvittää Omnian aikuisopiston opiskelijoiden kokemuksia ja näkemyksiä käytössä olevista opiskelumuodoista. Vastaamalla tähän kyselyyn annat arvokasta tietoa opetusmenetelmien kehittämistyölle.

1. Mitä alaa opiskelet?
Mark only one oval.

☐ Parturi-kampaaja

☐ Kosmetologi

2. Montako jaksoa olet opiskellut?
Mark only one oval.

☐ 1

☐ 2

☐ 3

☐ 4

☐ 5

☐ 6

☐ 7

☐ 8

☐ enemmän

3. Syntymävuosi (muodossa VVVV):

<https://docs.google.com/forms/d/1OtuE2INho51woSr7p4wH7H22QJaiIcK8F-2rTGsfVF4/printform>

1/8

8.3.2015

Opiskelumuodot aikuiskoulutuksessa hius- ja kauneusalalla

4. 4. Merkitse seuraavista kaksi mielestäsi sinulle parasta tai parhaiten soveltuvaa opiskelumuotoa:

Check all that apply.

- ☐ Lähiopiskelu, sisältää mm. teoriaopiskelua, asiakaspalvelua, harjoitustöiden tekoa, vierailuja, maahantulojen koulutuksia ym.
- ☐ Verkko-opiskelu, sisältää verkossa tapahtuvaa lähi- tai etäopiskelua, keskusteluja, oppimistehtäviä, verkkoluentoja, verkosta saatavia lukumateriaaleja, nettitenttejä, ohjausta sekä infoa
- ☐ Etäopiskelu, tiedonhakua tai itsenäisten oppimistehtävien tekemistä
- ☐ Työssä oppiminen, koulun omassa tai ulkopuolisessa työssäoppimispaikassa
- ☐ Projektimainen oppiminen, tarkoittaa osallistumista tapahtumiin, asiakastilaisuuksien järjestämistä ym
- ☐ Pajatoiminta, mitä tahansa harjoittelua ylimääräisellä ajalla ammattiopettajan ohjauksessa
- ☐ Oppikoppi, erityisohjaajan tuki esim. kirjallisten töiden tekemisessä
- ☐ Henkilökohtaiset keskustelut, kouluttajan, ryhmävastaavan tai tutkintovastaavan kanssa

5. 5. Miksi juuri nämä opiskelumuodot sopivat sinulle parhaiten? Merkitse kaksi eniten mielipidettäsi kuvaavaa syytä:

Check all that apply.

- ☐ Tehokkuus, parasta oman oppimiseni kannalta
- ☐ Itsenäisyys, saan valita milloin ja missä tahdissa etenen
- ☐ Joustavuus, mahdollistaa eri elämän osa-alueiden yhteensovittamiseksi (työ, perhe, harrastukset)
- ☐ Ajansäästö, hyödyllisin ja tehokkain pitkän koulumatkan vuoksi
- ☐ Nopeus, opinnot on mahdollista suorittaa omassa tahdissa
- ☐ Lisätuki, auttaa saavuttamaan tavoitteeni paremmin
- ☐ Henkilökohtaisuus, saan yksilöllistä ohjausta itselleni oleellisissa asioissa
- ☐ Other: _____

8.3.2015

Opiskelumuodot aikuiskoulutuksessa hius- ja kauneusalalla

6. Merkitse (yksi) opiskelumuoto, jota toivoisit opinnoissa olevan enemmän:

Mark only one oval.

- ☐ Lähiopiskelu, sisältää mm. teoriaopiskelua, asiakaspalvelua, harjoitustöiden tekoa, vierailuja, maahantulojen koulutuksia ym.
- ☐ Verkko-opiskelu, sisältää verkossa tapahtuvaa lähi- tai etäopiskelua, keskusteluita, oppimistehtäviä, verkkoluentoja, verkosta saatavia lukumateriaaleja, nettitenttejä, ohjausta sekä infoa
- ☐ Etäopiskelu, tiedonhakua tai itsenäisten oppimistehtävien tekemistä
- ☐ Työssä oppiminen, koulun omassa tai ulkopuolisessa työssäoppimispaikassa
- ☐ Projektimainen oppiminen, tarkoittaa osallistumista tapahtumiin, asiakastilaisuuksien järjestämistä ym.
- ☐ Pajatoiminta, mitä tahansa harjoittelua ylimääräisellä ajalla ammattiopettajan ohjauksessa
- ☐ Oppikoppi, erityisohjaajan tuki esim. kirjallisten töiden tekemisessä
- ☐ Henkilökohtaiset keskustelut, kouluttajan, ryhmävastaavan tai tutkintovastaavan kanssa

7. Miksi haluaisit juuri tätä opiskelumuotoa olevan enemmän, merkitse seuraavista vaihtoehtoista eniten mielipidettäsi kuvaava syy:

Mark only one oval.

- ☐ Tehokkuus, parasta oman oppimiseni kannalta
- ☐ Itsenäisyys, saan valita milloin ja missä tahdissa etenen
- ☐ Joustavuus, mahdollistaa eri elämän osa-alueiden yhteensovittamiseksi (työ, perhe, harrastukset)
- ☐ Ajansäästö, hyödyllisin ja tehokkain pitkän koulumatkan vuoksi
- ☐ Nopeus, opinnot on mahdollista suorittaa omassa tahdissa
- ☐ Lisätuki, auttaa saavuttamaan tavoitteeni paremmin
- ☐ Henkilökohtaisuus, saan yksilöllistä ohjausta itselleni oleellisissa asioissa
- ☐ Other: _____

8.3.2015

Opiskelumuodot aikuiskoulutuksessa hius- ja kauneusalalla

8. 7. Mitä seuraavista opiskelumuodoista pidät vähiten tärkeinä omalla kohdallasi? Valitse seuraavista vaihtoehtoja kaksi:

Check all that apply.

- ☐ Lähiopiskelu, sisältää mm. teoriaopiskelua, asiakaspalvelua, harjoitustöiden tekoa, vierailuja, maahantulojen koulutuksia ym.
- ☐ Verkko-opiskelu, sisältää verkossa tapahtuvaa lähi- tai etäopiskelua, keskusteluja, oppimistehtäviä, verkkoluentoja, verkosta saatavia lukumateriaaleja, nettitenttejä, ohjausta sekä infoa
- ☐ Etäopiskelu, tiedonhaku tai itsenäisten oppimistehtävien tekemistä
- ☐ Työssä oppiminen, koulun omassa tai ulkopuolisessa työssäoppimispaikassa
- ☐ Projektimainen oppiminen, tarkoittaa osallistumista tapahtumiin, asiakastilaisuuksien järjestämistä ym.
- ☐ Pajatoiminta, mitä tahansa harjoittelua ylimääräisellä ajalla ammattiopettajan ohjauksessa
- ☐ Oppikoppi, erityisohjaajan tuki esim. kirjallisten töiden tekemisessä
- ☐ Henkilökohtaiset keskustelut, kouluttajan, ryhmävastaavan tai tutkintovastaavan kanssa

9. 8. Miksi koet ne vähemmän tärkeiksi? Merkitse kaksi eniten mielenpidettäsi kuvaavaa syytä:

Check all that apply.

- ☐ Tehokkuus, ei toteudu oman oppimiseni kannalta
- ☐ Itsenäisyys, en saa valita milloin ja missä tahdissa etenen
- ☐ Joustavuus, ei helpota eri elämän osa-alueiden yhteensovittamista (työ, perhe, harrastukset)
- ☐ Ajansäästö, vähiten hyödyllisin ja tehokkain pitkän koulumatkan vuoksi
- ☐ Nopeus, hidastaa opiskelutahtiani
- ☐ Lisätuki, ei vastaa tarpeitani tai on tarpeeton
- ☐ Henkilökohtaisuus, opiskelu etenee ryhmän tahdissa, en saa riittävästi ohjausta omiin oppimistarpeisiini
- ☐ Other: _____

Työssäoppiminen

10. 9. Montako kuukautta olet ollut työssä oppimassa? Valitse seuraavista lähimpänä oleva vaihtoehto:

Mark only one oval.

- ☐ 0
- ☐ 1
- ☐ 2
- ☐ 3
- ☐ 4

8.3.2015

Opiskelumuodot aikuiskoulutuksessa hius- ja kauneusalalla

11. 10. Menetkö mieluummin työssä oppimaan koulun omiin työssäoppimispaikkoihin vai johonkin koulun ulkopuoliseen?

Mark only one oval.

- ☐ Koulun omaan työssäoppimispaikkaan (Oppivat kädet, Aurinkokivi)
- ☐ Koulun ulkopuoliseen työssäoppimispaikkaan
- ☐ Molempiin yhtä mielellään

12. 11. Mitä odotat työssä oppimiselta? Valitse kaksi parhaiten kuvaavaa vaihtoehtoa:

Check all that apply.

- ☐ Henkilökohtaista ohjausta
- ☐ Oikeita asiakaspalvelutilanteita
- ☐ Itsenäistä työskentelyä
- ☐ Joustavuutta
- ☐ Suhteiden luomista
- ☐ Erilaisten asiakkaiden kohtaamista
- ☐ Uusia ammattitekniikoita
- ☐ Tuotemyyntiä

13. 12. Oletko ollut koulun ulkopuolisessa työssäoppimispaikassa?

Mark only one oval.

- ☐ Kyllä
- ☐ En

14. Mikäli olet ollut koulun ulkopuolisessa työssäoppimispaikassa, olitko tyytyväinen siihen?

Mark only one oval.

- ☐ Kyllä
- ☐ En

15. Miksi?

16. 13. Oletko ollut koulun omassa työssäoppimispaikassa (Oppivat kädet, Aurinkokivi)?

Mark only one oval.

- ☐ Kyllä
- ☐ En

8.3.2015

Opiskelumuodot aikuiskoulutuksessa hius- ja kauneusalalla

17. Mikäli olet ollut koulun omassa työssäoppimispaikassa, olitko tyytyväinen siihen?

Mark only one oval.

☐ Kyllä

☐ En

18. Miksi?

19. 14. Sisältyykö opintoihin mielestäsi työssä oppimista

Mark only one oval.

☐ liian vähän

☐ sopivasti

☐ liian paljon

Powered by
 Google Forms